

Divačka ze Vsetína:

Dovoluji se na Vás obrátit s problémem, který mě znepokojuje a dá se říci, že i znechucuje. To, co níže uvádím, vadí nejen mně i celé rodině, ale i širokému okruhu mých známých.

S vánocemi je spojen „oddechový čas“ pro naši televizi. Převážná většina televizních pořadů v hlavním vysílacím čase je již o začátku prosince vyměněna za do nekonečna se opakující pohádky. V hlavním vysílacím čase se pohádky vysílají i v době, kdy děti chodí do školy a školky a jistě není přínosem, aby ponocovaly do půl deváté večer, když mají ráno vstávat a být odpočínuté, aby nedospávaly při vyučování. To našim pedagogům a dětským lékařům nevadí?

Česká televize se hájí tím, že „diváci to chtějí“. Udělal někdo seriózní výzkum diváckého zájmu o pohádky v hlavním vysílacím čase na nejsledovanější televizní stanici? Položil někdo divákům otázku, zda je zájem o vysílání pohádek každý večer po dobu nejméně 14 dní bez přestávky? Myslí si snad někdo, že děti tyto pohádky každodenně sledují? Udělala jsem si svůj soukromý průzkum jednak mezi dětmi a na druhé straně i mezi dospělými. Můj názor sdílí velmi mnoho dospělých i dětí. Nikdo neřekl, že pohádky, stejně tak jako starší pořady, nemá rád, ale všeho s mírou. Jak se říká, „když je něčeho moc, tak je toho příliš.“

Když se dříve pohádky vysílaly na Štědrý den a mezi svátky v dopoledních i odpoledních hodinách, všichni jsme se na ně těšili a rádi jsme se na ně podívali.

I proto mě upoutal článek filmového historika Pavla Taussiga v magazínu Mladé fronty. Na dotaz „Vysílají se někde ve světě o Vánocích v televizi staré pohádky podobně jako u nás?“ odpověď zněla: Vysílají, ale ne v takovém rozsahu. A ne v hlavních časech a na nejsledovanějších stanicích, ale na specializovaných kanálech.“ Ptám se, proč tomu není tak i u nás, k jakému účelu byla zřízena televizní stanice Děčko, když ne pro vysílání dětských pořadů, i tam mají rodiče i ostatní zájemci o pohádky možnost pohádky sledovat.

Pokud je mou povinností platit televizní poplatek, pak je povinností veřejnoprávní České televize sestavovat programy ČT pro všechny věkové a zájmové skupiny.

Dovolím si ještě připomenout, že ani ustavičné opakování starých filmů, estrádních pořadů se stále stejnými účinkujícími, není to, co bych od televize očekávala. A proč se musí před každými svátky, prázdninami apod. reprízovat i takové pořady, soutěžní jako AZ kvíz, Kde domov můj apod., když se jedná o předtočené pořady? Má např. ČT nějakou statistiku, jak často se některé pořady vysílají? Sledovanost televize na základě peplemetrů je nic neříkající, protože se z toho nepozná, kdy je pořad sledován anebo jenom zapnut.

Je sice pravdou, že televizní přijímač se dá i vypnout, ale ne všude je možnost navštěvovat divadla, koncerty apod., jako v Praze a velkých městech, často k tomu nejsou pro mnoho televizních diváků zdravotní a věkové předpoklady, mnohdy ani předpoklady finanční. Často je televize jednou z mála dostupných zdrojů zábavy i poučení.

Jen pro doplnění. Při návštěvě městské knihovny dle informace pracovníků knihovny mezi svátky se projevil „zájem“ o televizní pořady tím způsobem, že se neobvykle zvýšila četnost vypůjčených knih. Možná by stálo za to, se konečně nad skladbou vánočních (i velikonočních a prázdninových) pořadů zamyslet. A stereotyp – svátky = pohádky - poněkud upravit.

Byla bych velmi ráda, kdyby ČT reagovala na tento dopis, protože moje dosavadní korespondence s ČT, týkající se tohoto problému, zůstala vždy bez odpovědi. Z tohoto důvodu se obracím na Vás, který by dle mého názoru měl hájit zájmy diváků ČT.

S pozdravem